

Scénář Antonie Hájková

(Melodie z písně Ach synku, synku)

Pamětník

„ Do skautu jsem chodila v tý Jenči.

Já byla poměrně malá, vlastně nejmladší jsem byla. „

1. vstup

-Paní Antonie Hájková, rozená Farářová, se narodila 9.3.1935 u Prahy v Jenči, kde vyrůstala a chodila do zdejší obecní školy a potom na měšťanku do Hostivic. Chodila do skauta, jezdila na tábory a na lyžařské kurzy.

Pamětník

„ Když jsem řekla: Mami, na to asi nemáme, protože naši si stavěli domek.
Tak naši, kdyby se měli strhat, tak všude jsem musela jako vostatní.“

2. vstup

-Antonie prožívala ve skautu dobrodružné zážitky

Pamětník

„ V noci jsme ale museli hlídat, takže jsi pamatuju, že jsem se třásla jako osika strachy.
Stála jsem tam potom ty klucí, místní, když zjistili, že tam jsou holky a kluci, tak si z nás dělali legraci. Vzali si všichni bílý košile a v noci tam přebíhali.“

3. vstup

Antonie ze všeho nejvíce ráda chodila do sokolovny se svou oblíbenou učitelkou, která jí byla velmi blízká. Se skautem jezdili na výlety do Svárovských lesů.

Pamětník

„ Taky jsme si sami vařili. Chodili nakupovat. My jsme to měli do strašného kopce, chleba bochníky lítaly.“

„A když nám to zrušili, tak jsem na Hlávkově mostě, kde byl ten hlavní aparát skautingu, tak jsem tam chodila a brečela jsem no, tak jsem jim to v duchu vyčítala, že to hezký nám berou.“

4. vstup

Po zrušení skauta musela cestou do školy chodit kolem skautské prázdné klubovny, byla z toho velmi smutná

Pamětník

„ Já jsem chtěla být paní učitelkou, ale bohužel to mi zase naši nedovolili, protože musím bejt švadlenou, když jsem se narodila tak řekli jeden i druhý z rodičů, to je švadlena.“

5. vstup

Potom Antonii vzali na oděvní průmyslovku. Tam byla moc ráda a leccemu se přiučila. (zvuk šicího stroje)

Pamětník

„ Já jsem potom po škole šla na ten pás a pak jsem dostala příležitost na školu chodit učit externě dvě tři hodiny. Až jsem se tam octla nastálo, dodělala jsem si nastavbu pedagogický fakulty při práci. Učila jsem odborný předměty, technologii, stříhy. Pak jsem dělala zástupce ředitele až do svého důchodu.“

6. vstup

-Na Antonii se nám ze všeho nejvíce líbí nadhled jak dříve tak v dnešní době. Mluvila o tom, že nejdůležitější je mít kamarády a vyrůstat v kolektivu. Nemyslí si, že dnešní doba je špatná, ale naopak.